

ఆ గది గోడలు తెల్లగా ఉన్నాయి.

మెల్లిగా, మెత్తగా, తిరుగుతున్న సీలింగ్ ఫాను తెల్లగా ఉంది.

డబుల్ కాట్ మీదున్న దుప్పటి తెల్లగా ఉంది. పక్కస్తూలువై తెల్ల సాసరులో నిలబడ్డ పాల గ్లాసు తెల్లగా ఉంది. పక్కమీద మల్లెపూలు తెల్లగా ఉన్నాయి.

కిటికీలోంచి పడుతున్న వెన్నెల, గోడమీది ట్యూబ్ లెటు, దాని కాంతి తెల్లగా ఉన్నాయి. ఆ గదంతా తెల్ల తెల్లగా, నులి వెచ్చగా ఉంది.

డబుల్ కాట్ మీద కూర్చున్న అతను, గుమ్మం దగ్గర నిలబడ్డ ఆమె తెల్లని బట్టల్లో ఉన్నారు.

అతను నవ్వాడు, ఆ నవ్వు తెల్లగా ఉంది.

ఆమె నవ్వింది. ఆ నవ్వు తెల్లగానే ఉంది.

వాళ్ళిద్దరికీ అంతకు ముందు రెండు క్షణాల క్రితం వెన్నెలలో అభిషేకం చేయించినట్టు తెల్ల తెల్లగా మెరిసి పోతున్నారు.

అతను మంచం మీంచి లేస్తూ నవ్వాడు మళ్ళీ గర్వంగా...మృధువుగా... మత్తుగా...ఆమె గుమ్మం దగ్గర్నించి కదలకుండా నవ్వింది సిగ్గుగా... మృధువుగా... మత్తుగా... "ఎందుకు

నవ్వుతున్నావు?" అడిగాడతను.

ఆమె జవాబు చెప్పకుండా నవ్వింది, వెదాలు విడివిడకుండా. అతనామె దగ్గరికి వెళ్ళాడు. ఆమె అరనివైపు వెళ్ళబోయి ఆగిపోయింది.

"ఎందుకానవ్వు?" అడిగాడతను మళ్ళీ, ఆమె భుజాలమీద చేయివేస్తూ...

"ఏం లేదు. మీరెందుకు నవ్వుతున్నారు?"

"పెళ్ళిచూపుల్లో మొదటి సారి నిన్ను చూడగానే ప్రేమించాను. ఈ మెని పెళ్ళి చేసుకుంటే బాగుండునను కున్నాను. నే నను కున్నట్టే పెళ్ళయింది. ఈ సంగతి చెబితే పెళ్ళి చూపుల్లో ప్రేమించారా అని నవ్వుతావేమోనని అనిపించింది. దాంతో నాకు నవ్వుచ్చింది."

"నేను అంతే. మనపెళ్ళి చూపులైన మర్నాడు. ఇంజనీరు గారింటికి వెళ్ళానుకాని మీ ప్రస్తావన ఎలా తీసుకురావాలో అర్థం కాలేదునాకు. రెండు మూడు సార్లు ఆంధ్రా ఎలెక్ట్రానిక్స్ అన్నాను. సందర్భం పాడూలేకుండా. దాంతో ఇంజనీరు గారు గ్రహించారు. మీకు నేను బాగా నచ్చానని? చెప్పారు. ఆ సంగతి మీతో చెబితే ఎలా ఉంటుందా అని ఆలోచిస్తుంటే నవ్వుచ్చింది."

అతను ఇంకోసారి నవ్వాడు. ఆమె మరో సారి నవ్వింది.

"మొహం కడుక్కో? చీర మార్చుకో...వాళ్ళాచే టైమైంది."

... కచ్చి
... అమె అదగలేదు.
... కాలేటికి రాగానే
... మళ్ళి వెళ్ళి చూపులని.
... కార్యక్రమం ఇంటర్
... ప్రారంభమై, తను బియస్సి
... వచ్చినా నిర్విఘ్నంగా సాగి
... ఉంది.
... వాడి దగ్గరనుంచి
... వాడి వరకు చాలా
... వచ్చి చూశారు, వెళ్ళారు. ఒకడికి
... కనిపించింది. ఇంకొకడికి
... కనిపించింది. వేరొకడికి కట్టం
... తను వచ్చిందికాని
... నచ్చలేదు. (ఆవిడ ఎగ
... సాసర్ లా ఉంటుంది.)
... నచ్చాయి కాని మళ్ళి
... వచ్చి ఆగి
... వెళ్ళవకీ చదు
... నమ్మకంలేదుట.
... ఎలాంటివాడో, తనలో
... చూడగలదో!
... వచ్చి తనకున్న
... తీసుకుని
... వెళ్ళిచూపుల్లో అదే
... గదిలోకి వెళ్ళింది.
... వెళ్ళుకుని ఈ
... అంది తల్లిన
... నించి బంగారు
... తను లక్షసార్లు
... తెచ్చింది.
... గాజులు
... గోలున్న
... మిసా

రెండు గాజులు వచ్చేవాడిని ఆకర్షించలేవని
ఆమెకి ఎలాగో తెలుసు.
తండ్రి వచ్చాడు, ఆ రోజే పెద్ద
కూతుర్ని మొదటిసారి వెళ్ళి చూపులికి
సిద్దం చేస్తున్నట్టు హడావుడిగా ఉన్నాడా
యన.
“ఏమ్మా, రెడీ అయ్యావా?”
ఆమె తలూపించి, ఇక ఆ అబ్బాయి
తనని చూడొచ్చునన్నట్టు. “చిన్న వాణ్ణి
బజార్లో స్వీట్లు, హాటూ తెమ్మని
వంపించాను.” అందానిడ...
“బజారు సరుకులెందుకూ! ఇంట్లో
ఏవన్నా చేస్తే బాగుంటుందేమో”
“ఇంట్లో ఏలేవు. బజారు వెళ్ళి
తెచ్చి వండేసరికి చాలామైపుతుంది.”
“అదీ నిజమే, ఈ మధ్య ఇళ్ళలో
చేసిన స్వీట్ల కంటే, బజార్లోవే బాగుం
టున్నాయి.”
రెండు మూడు వెళ్ళిచూపులవ
రకూ ఆవిడ ఇంట్లోనే స్వీట్లువగైరా
చేసేది. తర్వాత ఎందుకో మానేసింది.
ఆయన కూడా భార్యని ఇబ్బంది పెట్టడం
అనవసరమని గ్రహించాడు.
ఆ బియస్సి ఫైనలియర్ చదువు
తున్న అమ్మాయి ఒకే పనిమాలో ఒకేసన్ని
వేళం ఎనిమిదో సారి చూసింది.
బైట ఆటో ఆగిన శబ్దంవినిపించింది.
ఒకటి.. రెండు.. మూడు.. నిముషాలు గడి
చాయి
ఆమె గుమ్మం పక్క నించి తొంగి
చూసింది. లావాటి ముసలావిడ(కా
బోయే అత్తగారు.. ఎనిమిదో ఆవిడ)
సగం కనిపించింది. వెళ్ళికోడుకు కని
పించలేదు. మొహానికి మించిన మీసా

లున్న కాబోయే మాచగారు (ఎనిమిదో
ఆయనే) కనిపించాడు. ఆయన కట్టం
నవ్వు నవ్వు తున్నాడు. రిటైర్డ్ ఇంజనీరు
భారీకాయం... ఆయన నక్కనే వెళ్ళా
డుకు... కనిపించారు...
తమ్మడు, అమ్మ స్టేట్లతో వాళ్ళోకి
ళ్ళారు.. స్టేట్ల చప్పుడు మధ్య మాటలు....
“ప్రయాణం బాగా జరిగిందా?”
ఆర్టీసీ మీద విమర్శలు...
“ఆటోవాడు ఎంత తీసుకున్నాడు?”
ఆటోవాళ్ళ మానసిక విశ్లేషణ...
“సొంత ఇల్లేనా?”
“అవునుండీ”
“పిల్లలెంతమంది?” బాబులు తెలి
సిన ప్రశ్నే...
“ఇదే పెద్దది.. మిగతావాళ్ళు చిన్న
వాళ్ళు.. మా పెద్దబ్బాయి ఇంటర్.. రెండో
వాడు తొమ్మిదోక్లాసు..”
“అద్దప్పం.. ఒకమైననని బైటికి
వంపిస్తే తర్వాత రెండు ప్లసలూ బైట
నించి తెస్తాయి... నాకు బైటినించి తెచ్చే
దివీడొక్కడే.. మిగతా ఇద్దరు ఆడపిల్లలు..
మా అమ్మాయిని మా అక్క కొడుక్కిచ్చి
చేశాను. కాబట్టి బతికి పోయాను.”

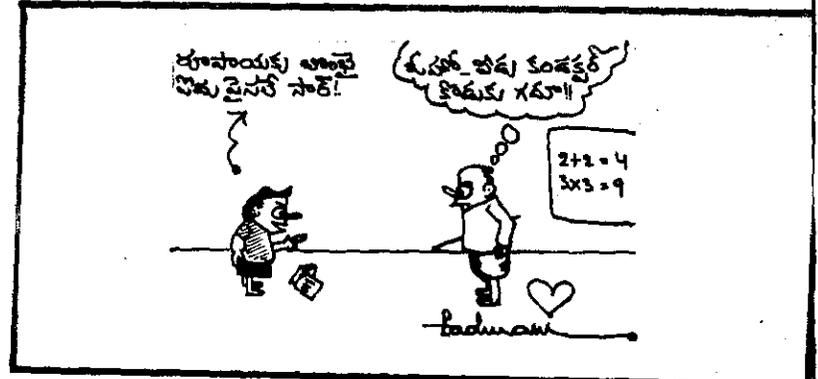
సామాజిక, ఆర్థిక దివాలాకా
తనం...
“సర్వీసులోనే ఉన్నారా?, రిటై
య్యారా?”
“నాకు లాంబైవిహ్యచ్చేదాకా
వయ్యాలని ఉంది. ప్రభుత్వం ఉం
నిస్తే...”
ప్రభుత్వం మీద నైతిక కోపం
కూడిన విమర్శలు...
అంతలో ఆమె వెళ్ళింది. చ
లేదు. ..వక్కింటినించి తెచ్చిన మం
కుర్చీ ఉంది. ఆమె ఆ కుర్చీ
కూర్చుంది. (తల్లికి పక్కింట్లో కుర్చీ
ఎందుకు నచ్చుతాయో ఆమెకి అర్థ
కాదు.) ఎనిమిది కళ్ళ చూపులు
మొహం మీంచి కాళ్ళదాకా వెళ్ళి ఆ
వెనక్కి వచ్చి మళ్ళీ మొహంవద్ద నిక
పోవడం ప్తేలందామె.
“ఇప్పుడే బాగా చూసుకో... మొ
మాటపడకు... తర్వాత సరిగ్గా చూశ్యే
చెబితే బాగుండదు.” అన్నాడు రిటై
ఇంజనీరు తనొక్కడే నవ్వుతూ.
ఆమె అతని వైపుచూసింది. తన
తనరకు చూసిన మిగతా ఏడుగురి కం

వచ్చే సంచికలో.....
పి. చంద్రశేఖర్ అజాద్ కథ
“సింహానికి కోపం వచ్చింది”

తురు వెళ్ళి... కట్నం ఇచ్చుకోక
దు”
“సరే... అంతకంటే వైసా ఇవ్వ
ట...”
వాళ్ళ సంభాషణ పూర్తవడం గమ
నించి అవిడ మంచి నీళ్ళు, కాఫీ తెచ్చింది..
ఇంజనీరు కాఫీతాగి వెళ్ళి పోయాడు.
“ఏం చెప్పాడాయన!” అడిగిందా
ఏం తెలీనట్టు.
“ఇరవైవేలు, పది తులాల బంగారం
డిగారుట... నేను పదిహేను.. ఐదు
లాలిస్తానని చెప్పాను” అన్నాడాయన
మే అంతావిన్నదని తెలిసికూడా.
“ఈ సంబంధం కుదిరితే బాగుణ్ణు.
బాబాయి బాగానే ఉన్నాడు. మంచి
కర్మ్యగమే చేస్తున్నాడు...” అండా
విడ ఎనిమిదోసారి. ఆయన నవ్వాడు,
వెళ్ళిచూపుల కొచ్చిన ప్రతివాడు భార్యకే
నచ్చు తున్నందుకు.
వారం తర్వాత ఇంజనీరు కబు
రుచేశాడు. పద్దెనిమిది వేలు, ఎనిమిది
తులాలకి ససేమిరా తగ్గమని చెప్పారని.
ఆయన ఆ సంబంధం వదిలేశాడు. అవిడ
నిరాశ వడింది, తన కర్మ ఇలాతగలడిం
దని. ఆ బియ్యస్సీ పై నలియరో అమ్మాయి
ఏదో దినపత్రికలో వరకట్నం నశించాలని
శపిస్తూ విచిత్ర వ్యాసం రాసింది.
ఒక సంవత్సరం గడిచింది. ఇంకో
నలుగురు యువకులు ఆమెని చూశారు..
వెళ్ళారు... ఆమె బియ్యస్సీ ప్యావైంది.
ఏం తోచక వీధి మలుపులో ఉన్న సుమిత్రా
కమ్మర్తియల్ టైప్ ఇన్స్టిట్యూట్ లో టైప్
రైటింగ్ నేర్చుకుంటోంది.
ఆయన సంబంధాలు చూస్తూనే

ఉన్నాడు. తనెంత కట్నం ఇవ్వగలనో
చెబుతూనే ఉన్నాడు. అవిడ వెళ్ళి చూపు
లచ్చుడు హడావుడి పడుతూనే ఉంది.
ఏదో ఒకటి కుదరక పోతుండా అని
ఆశగా ఎదురు చూస్తూనే ఉంది.
ఆరోజు సాయంత్రం వచ్చాడు ఇంజ
నీరు. అవిడ కాఫీ ఇచ్చింది, తాగాడు.
నీకో మంచి శుభవార్త... కిందటేడు
మనమ్మాయిని చూసెళ్ళలేదా... ఆంధ్రా
ఎలక్ట్రానిక్స్ కంపెనీ కుర్రాడు... అతని
తండ్రి మళ్ళీ కబురు చేశాడు”
“ఎందుకూ ఏదాది తర్వాత...!”
“ఇప్పటికైనా మిరు గుర్తొచ్చాయి,
సంతోషించండి... పదిహేనువేలు, ఐదు
తులాల బంగారానికి రెడీయేనట.. నీతో
చెప్పమన్నారు...”
“ఇప్పుడింత హలాత్తుగా మాసం
బంధం ఎందుకు గుర్తొచ్చిందో”
“అది నేనడగలేదు... ఆయనచెప్ప
లేదు. ఆ ప్రశ్నలన్నీ మన కనపనరం...
మనమ్మాయికి భర్తకావాలి... వాళ్ళకి
కట్నం కావాలి”
“ఈ ఏడాదిలో ఎంత మంది ఆడ
పిల్లల్ని చూశారో...”
“నువ్వుమాత్రం చూడలేదూ,
వెయ్యిరూట పదహార్లకి ఐయ్యేయనోవాడు
దొరుకుతాడేమోనని...”
“సరే, సరే... ఏడాదికితం కట్నం
చాలదని వెళ్ళినవాడు ఇప్పుడెందుకు ఒప్పు
కున్నాడు!”
“ఊరికే సాగదీయకు, ఇది తాడు
ముక్క వ్యవహారం... రబ్బరుముక్క
కాదు...నీ ఇష్టమో కాదో తెల్పిచ్చెప్పు...”
ఆయనలోపలికి వెళ్ళి భార్యతో

చెప్పాడు... అవిడ వెంటనే ఒప్పు
కుంది. అమ్మాయికి వైశ్విక
వచ్చేసిందని చెప్పి, సందార్యానుగుణంగా
ఓపాతసామెత కూడా చెప్పింది. ఆయన
బైటికి వచ్చాడు.
“సరే.. మీఇష్టం... మీలాంటి
పెద్దవాళ్ళు చెబితే కాదన కూడదు...
తాంబూలాల రోజున మనం అనుకున్నంతా
ఇస్తాను... తర్వాత మళ్ళీ పేచీ వెళ్ళొద్దు!
చెప్పండి”
“అన్నీ నేను చూసుకుంటానుగా..
పేచీవడితే పోలీసులతో చెప్పనూ!”
అన్నాడు రిటైర్డ్ ఇంజనీరు లేస్తూ.
వెళ్ళినెళ్ళయమై పోయింది. శుభలేఖ
రాయింఛారు. తాంబూలాలు తీసుకు
న్నారు.. వెళ్ళి తీరా నిర్ణయించారు..
ఆయన పదిహేనువేలు... ఐదు తులాల
బంగారం ఇచ్చాడు. ఆ బంగారంతో వెళ్ళి
నాటికి అమ్మాయికి గాజాలు చేయిస్తానని
వియ్యంకుడు హామీ ఇచ్చాడు. ఆయన్ని
బావగారూ, అవిడని అక్కగారూ ఆప్యాయంగా
యంగా రిఫర్ చేస్తూ మాల్యాదాడు
కూడా.
ఆ రోజు రాత్రికి వెళ్ళి... ఆయన

ఇంట్లో, ఇంటిముందు కోలాహలం...
హడావుడి. .. హామియానా, పట్టుచీ
రెలు... భజంత్రీలు, పిల్లలఅల్లరి, పేకలు,
నవ్వులు...
“వెళ్ళికోడుకుని పీటలమీదికి రమ్మ
నండి” బ్రాహ్మ్యుడు చెప్పాడు.
“రాడుట... అతని పెద్ద చెల్లెలు
చెప్పింది”
“ఎందుకుట?” గాభరాగా అడి
గాడు ఆమె తండ్రి.
“అవిడకి ఆడపడుచు కట్నం వెయ్యి
నూటపదహార్లు ఇస్తే తప్ప అన్నగార్ని
పీటల మీదికి పంపదుట”
“పదిహేనువేలు, ఐదుతులాల
బంగారం ధారపోశాను కదా... ఇప్పుడిదే
మిటి?”
“ఆటలో అరటిపండు”
“ఇప్పటికీప్పుడు వెయ్యిరూటపద
హార్లు ఎక్కడినించి తేవాలి?”
“మాకేంతెలీదు... గంగలో
దూకు... రైల్వో అంత దూరం
వెళ్ళి దూకటం కష్టమను కుంటే
గోదాల్లో కలిసిపో...”
“అమ్మాయికి బుద్ధి లేకపోతే వెళ్ళి

అన్నాదాయన బాగుం
అన్నాదాయన మెల్లిగా.
అన్నాదాయన అడవ
అన్నాదాయన ప్రవృత్తి రాలేదు: ఇప్పటి
అన్నాదాయన పుష్టించారు ఈ ఉపద్రవం...
అన్నాదాయన... నడుం వరకూ
దిగా... మెడదాకా దిగడానికి భయ
పెంచుకు?”

“ఇలా బాధ పెట్టి గుండెపాళ్ళు బాగు
పడరు. భగవంతుడు అన్నీ చూస్తూనే
ఉంటాడు.”

“వెళ్ళి పందిల్లో ఏం మాటలు?”
అయన వియ్యంకుట్టి, అయన
భార్యని, వాళ్ళిద్దరినీ పుట్టించిన వాళ్ళని
వాళ్ళిద్దరూ పుట్టించిన వాళ్ళని తిట్టు
కుంటూ వెయ్యిమాటల వదనాల్లో తెచ్చి
తన కూతురి కొద్దోయే అడవనుకు
పంపించాడు, కొత్తవీరె, రవితె గుడ్డతో
సహా... నవ్వుతూనే...
తర్వాత అయన మళ్ళీ భార్యని
వక్కాకి తీసుకెళ్ళి అన్నాడు.

“వెయ్యిమాటల వదనాల్లోకి ఇంతరా
ద్ధాంతం చేసినవాళ్ళు, మన బంగారంతో
గాజులు చేయిస్తారని నాకేం వమ్మకం
లేదు.”

“చేయించే ఉంటారు..”
“నాకేం వమ్మకంలేదు. చదివింపు
అప్పుడు ఇస్తే సరే... లేకపోతే నిలదీస్తాను”
“వద్దొద్దు... వెళ్ళిపందిల్లో గొడవ
డేనికి”
“నువ్వు ప్రతిదానికి ఇంతే”

అవిడ మాట్లాడలేదు.

వెళ్ళి కొడుకు పీటల మీదికి వచ్చాడు.
నెత్తిమీద బెల్లం, జీలకర్ర, తెరవట్టడం,
మంగళ సూత్రధారణ, చదివింపులు, అన్నీ
సజావుగా సక్రమంగా ముగిశాయి. గాజు
లకోసం ఆమె, ఆమె తల్లి దండ్రులు
ఎదురుచూశారు కాని అవిరాలేదు. భోజ
నాలయ్యాయి. అయన వియ్యంకుడి
దగ్గరికి బయల్దేరాడు.

వెళ్ళిపందిల్లో ఇంకో మూల....

“ఈ ముష్టి వెయ్యిమాటల వదనాల్లో
తీసుకోవడం మాకిష్టం లేదు పిప్పీ...
అన్న వెళ్ళి కోసం బాంబే మంచి వచ్చిం
దది. మా వాడే దాన్ని ఒప్పించాడు,
అడ వదుచుకట్టుం అడగమని” చెప్పింది
వియ్యంపురాలు వక్కానున్న ఒ ముసలావి
డతో.

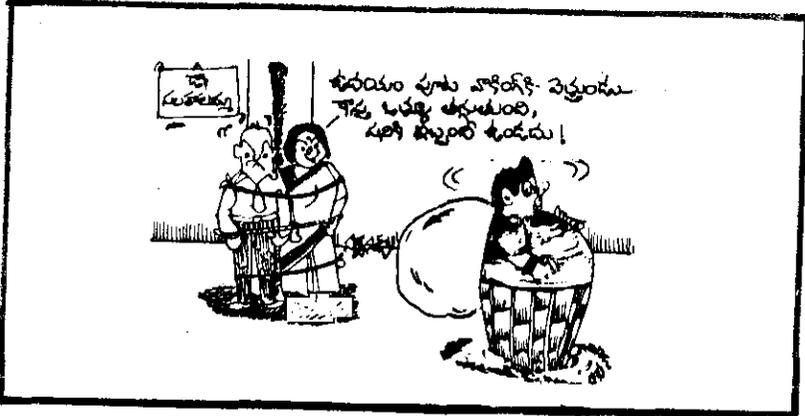
“చెల్లెలి మీద అభిమానం... వెళ్ళ
వ్వుడు ఇవ్వకపోతే ఇంకెప్పుడిస్తారు?”

“బాగాచెప్పారు”

“ఇందాక విడిదింటికి లద్దు వంప
లేదు. పొద్దువెళ్ళడో చేసిన చద్ది బజ్జీలు
వంపారు, అయినా మేం అన్నీ అడి
గామా?” అడిగింది వియ్యంపురాలు.

“వెద్ద మనసు కాబట్టి ఊరుకు
న్నారు... ఇంకోళ్ళయితేనా,” అంది
ముసలావిడ. వెళ్ళి కొడుక్కో ఏమీ
చదివించ నందుకు అవిడకి లోపం గిట్టిగా
ఉంది. వియ్యంపురాల్ని సమర్థిస్తే ఆ గిట్టి
నెస్ తగ్గుతుందని అనుకుంటోంది.

“ఈ దిక్కుమాలిన సంబంధం
నాకిష్టం లేదు పిప్పీ... వైసావైసా
చూసుకునే వాళ్ళతో వియ్యంమేనిటి?”

ఇంజనీరుగారి మాట తీసెయ్యలేక ఒప్పు
కున్నాను”

“మీరు తలుచుకుంటే బంగారం
లాంటి సంబంధం దొరికేది”

“ఈ ఏడాది నాలుగైదు సంబంధాలు
చూశాం... కట్టుం బాగానే ఇస్తామన్నారు
కాని ఒక్క దానికి చన్నూ, చంకా
సరిగ్గాలేవు - అందుకని ఈ సంబంధానికి
ఒప్పుకున్నాం...”

“సర్దుకుపోవాలి.. అన్నీకుదరాలంటే
ఎలా?” అంది ముసలావిడ. వియ్యంపు
రాలు ఏదోపనిమీద లేచి వెళ్ళింది.

వియ్యంకుడిని ధాటిగా అడుగుదా
మనే వచ్చాడాయన. కాని తిరావచ్చాక
మాట వెగల్లేదు...

“గాజులు....” గోణిగాడాయన.

“అరే, అనంతే మీతో చెబుదామను
కున్నాను. మర్చిపోయాను... బంగారం
మా కంసాలి వర్చిహ్మంకి ఇచ్చాం..
వెళ్ళి నాటికి గాజులు చేసిస్తానన్నాడు...
మీ అల్లుడు రోజూ ఆయన దగ్గరికి
వెళ్ళి రావడమే.... చివరికి ఏం చేశాడో
చూశారా ఈ క్షణం వరకు ఇంకా

గాజులు పూర్తికాలేదు.

“సర్లెండి.... ఇవాళకాక పోతే రేపు
తయారు చేసిస్తాడు....”

“మంచిమాట చెప్పారు... మీమ
నసు నాకు తెలీదూ” అన్నాడు వియ్యం
కుడు నవ్వుతూ.

“ఇంకోముఖ్యమైన విషయం చెబు
దామని వచ్చాను....”

“చెప్పండి...”

“వెళ్ళిపోయింది... అదికాస్తా
అయిపోతే....”

“శోభనమా ఇప్పుడేం కుదర్తు”

“అలా అంటే ఎలా బావగారూ,
ఈ వారంలోనే మంచి రోజు చూసి....”

“మంచిరోజు కాదు సమస్య... మా
వాడి మిత్రుడు...”

“ఏమన్నాడుతను! భోజనం బాగా
లేదన్నాడా! మర్యాదలు సరిగ్గా లేవ
న్నాడా? రాత్రివేళ ముక్కలు తెమ్మంటే
మా చిన్నాడు తెచ్చిచ్చాడే” అన్నాడా
యన, వెద్దకొడుకు తన అల్లుడి ఇంకో
మిత్రుడి బారీ చూపించాడనే సంగతి
చెప్ప కుండా “అదేంకాదు... మావాడి

ఆమె నవ్వింది, ఆ నవ్వు తల్లి గానే ఉంది.

వ్యాధిదర్శికి అంతకు ముందు రెండు క్షణాల క్రితము వెన్నెలలో అభిషేకం చేయించినట్లు తెల్ల తెల్లగా మెరిసిపోతున్నారు.

అతను మంచమించి లేస్తూ నవ్వుడు మళ్ళీ, గర్వంగా.. మృదువుగా... మత్తుగా...

ఆమె గుండ్రం దగ్గరించి కదలకుండా నవ్వింది మళ్ళీ, సిగ్గుగా... మృదువుగా... మత్తుగా.

“ఏండుకు నవ్వుతున్నావు!” అడిగాడతను.

ఆమె జవాబు చెప్పకుండా నవ్వింది, వెదాలు విడి విడిపడ కుండా. అతనామె దగ్గరికి వెళ్ళాడు.. ఆమె అతని వైపు కెళ్ళబోయి అగి పోయింది.

“ఏండుకానవ్వు!” అడిగాడు తను మళ్ళీ, ఆమె భుజాల మీద చేయివేస్తూ..

“ఏం లేదు.. మీరెండుకు నవ్వుతున్నారు?”

“వెళ్ళి చూపుల్లో మొదటి సారి మ్ము చూడగానే ప్రేమించాను. ఈమెని వెళ్ళిచేసు కుంటే బాగుండునను కున్నాను.

నేనను కున్నట్టే వెళ్ళింది. ఈ సంగతి చెబితే బాగుండునను కున్నాను. నేననుకున్నట్టే వెళ్ళింది. ఈ సంగతి చెబితే వెళ్ళి చూపుల్లో ప్రేమించారా అని నవ్వుతావే మోసని అనిపించింది. దాంతో నాకు నవ్వొచ్చింది”

“నేనూ అంతే.. మన వెళ్ళి చూపులైన మర్నాడు ఇంజనీరుగారింటికి వెళ్ళాను కాని మీ ప్రస్తావన ఎలా తీసుకు రావాలో అర్థం కాలేదు నాకు. రెండు మూడు సార్లు ఆంధ్ర ఎలెక్షన్స్ అన్నాను, సందర్భం పాడు లేకుండా. దాంతో ఇంజనీరు గారు గ్రహించారు. మీకు నేను బాగా నచ్చానని చెప్పారు. ఆ సంగతి మీతో చెబితే ఎలా ఉంటుందా అని ఆలోచిస్తుంటే నవ్వారు. ఆ సంగతి మీతో చెబితే ఎలా ఉంటుందా అని ఆలోచిస్తుంటే నవ్వొచ్చింది.

అతను ఇంకోసారి నవ్వుతూ, ఆమె భుజాల మీద వేసిన చేతుల్ని కిందికి జార్చాడు.

ఆమె మరోసారి నవ్వుతూ అతనికి దగ్గరగా వచ్చి హత్తుకు పోయింది. ఎవరు చెబుతారు వాళ్ళతో, నవ్వుకండి, ఇది విషాదమని?

కాకాని చక్రపాణి & బి.నాగరత్నకుమారి రాసిన
“మొగలి-మల్లె” కథ
 ఫిబ్రవరి ‘జ్యోతి’లో.....

ఫిచర్స్... ఫిచర్స్.....
 రాజకీయాలలో గుణపాఠాలు
 ఉపేంద్రను ‘అన్న’ కత్తిరిస్తారా?
 చాట్లతో ఇంటర్వ్యూ
 తొర వెనుక తారల గాధలు
 నందివాడ భీమారావు ‘భీమఖండం’
 రచయిత్రులతో కాసేపు...
 1990లో గ్రహగతులు